

Publicerad 2007-07-04 14:10 av Varan

bara tid...

jag såg på dig och såg tiden

din blekta blomma din fadda kontur, din väntande kropp

med tomt hjärta och huvud i händerna hörde jag idag att det var dags att allt är hemsökt

vi blev visade att det var tid nu

doften av regnet

regnbågens lutande mot dina läppar. -ut!

du pekade gråtande på de döende fiskarna

i år väntade jag på dig, på ditt svar, du gav mig allt med nyckel och lås

oljemolnen äter mig och om jag kunde få en enda önskan som i sagorna

så skulle jag förstöra min historia låsa in mitt ansikte och säga till dig,

-det där! det var bara tid, äntligen vet vi att det är dags

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Varan med Poeter.se id #850 innehar upphovsrätten